

Sepon kortistosta: FILLAROINTIA

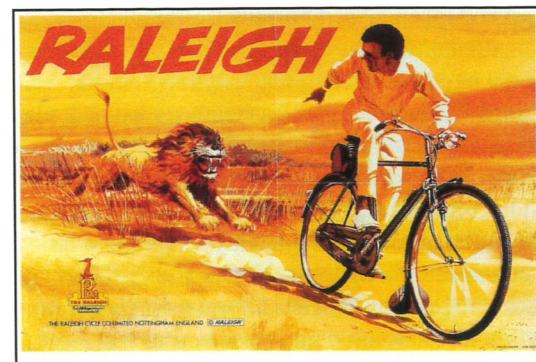
Viime kesän pyöräilyilmat taisivat olla aika tavanomaisia. Mennessä oli vastatuuli, tullessa oli vastatuuli, välillä aurinko porotti täysin kirkkaalta taivaalta ja läkähdytti fillaroijan jo alkumatkasta, ja ennen perille pääsyä ukkoskuuro ehti kuitenkin huuhdella pahimmat hiet pois. Polkupyörällä liikkuminen on lisääntynyt huimasti. Monet polkevat päivittäiset työmatkansa säästä ja vuodenaikasta riippumatta. Vapaa-aikana hypätään pyörän selkään ja tehdään virkistävä kierros tai oikea kuntolenkki. Sen mahdollistaa todella runsas pyörävalikoima: kaupunki-, maasto-, kilpa-, maantie- ja tandempyörät ja tietysti JOPO, jonka värin pitää sopia pyöräilijän kypärään ja asusteisiin.

Tandemilla mummolaan

”Minä ohjaan, sinä poljet, niin kuin tanssi matka käy”. Tässä on koko nelihenkinen perhe matkalla sinne mummolaan, joka hämöttääkin jo mäen päällä. Tutussa lastenlaulussa ei näy pilvenhatarakaan, enkä minäkään laske noita kolmea korttiin taiteiltua maininnan arvoisiksi. Tietoisu: Jopa kuuden poljettavia Tandem-pyöriä on valmistettu. Paperitaiteen kortti on leimattu Hämeenlinnassa 29.5.68.

Leijonan metsästy

Tutussa turkulaisessa Tunturi-polkupyörässä on leijonamerkki ollut aina edessä. Tässä Raleigh-pyörän mainoskortissa leijona on kuitenkin päässyt yllättämään retkeilijän takaapäin - tosin Afrikassa. Kortti on todennäköisesti uusintapainatus vuodelta 1996.

Vaarin Jaguaari

”Ketterästi polkee vaari, vaarilla on Jaguaari”. Tuo on hyvin mieleen jäänyt mainoshokema vuosien takaa. Ihan varma en ole polkupyörän merkistä, eikä lippalakiaan iloisesti heilutteleva nuorimieskään käy vielä vaarista. Hyvin kesytetty ja hoidettu Jaguaari on voinut palvella nuorukaista vielä vaarinakin. Kortilla on onneltu päivänsankaria vuonna 1910.

Polkupyöräpataljoona

Suomalaisessa sodankäynnissä polkupyörä on ollut lumettomana aikana tärkeä väline siirryttäessä nopeasti paikasta toiseen. Taiteilija Mikko Olkkonen on piirtänyt vuonna 1929 Kuvataiteelle 10 armeijan eri aselajeja kuvaavaa korttia. Tämä polkupyöräpataljoonan marssia kuvaavan kortin tunnus on KB 43/10.

Munamankeli

Suoritin oman varusmiespalveluni Uudenmaan Jääkäripataljoonassa Santahaminassa vuonna 1969. Tuona aikana polkupyörällä eli munamankelilla tuli tehtyä pyöräretkiä eri luontokohteisiin. Siinä tulivat tutuiksi kuoppaiset hiekkatiet, metsäpolut, suot, ojat ja kivikot. Armeijan polkupyörällä pääsi joka paikkaan. Joskus toivoi, että pyörä n:ro 842 olisi hajonnut, mutta ei se jääkäriä jättänyt. Tämän Teuvo Koskisen piirtämän kortin olen lähettänyt kotiväelle Raisioon kommentilla: ”Huomenna lähdetään sitten pyöräilemään kello 3 yöllä. Ei tässä muuta”. Moni teistä tuntee tuotteliaan korttitaiteilija Teuvo Koskisen Teutori-signerauksen.

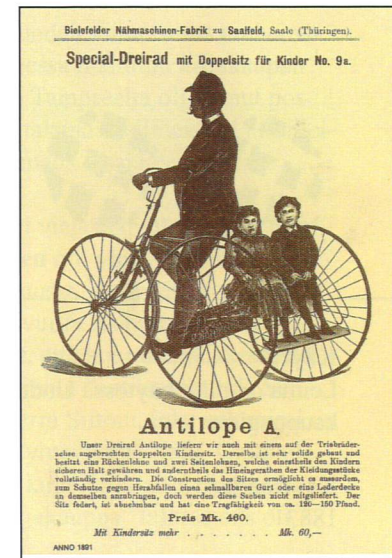
Aja hiljaa sillalla

Suomalainen ”Aja hiljaa sillalla”-lause on valittu joskus maailman kauneimmaksi. Vilske tällä kööpenhaminalaisella sillalla on kuitenkin melkoinen. Omiin muistikuvii se tuo mieleen elävästi 50-luvun ja Turussa Aurajoen ylittävän Martinsillan, joka vielä silloin oli kaksisuuntainen. Kun Crichton-Vulcanin telakan pilli oli puhaltanut työpäivän päättyneeksi ryntäsivät työläiset polkupyörineen kotimatalle. Tuskin muurahaispesässäkään näkee sellaista kuhinaa kuin Martinsillalla, kun nämä baskeri- ja lippalakkipäiset rautakourat kiirehtivät raskaan työpäivän jälkeen koteihinsa.

Kaksi lasta takapenkillä

Hieman oudompana virityksenä on vuonna 1891 mainostettu kolmipyöräisen polkupyörän taakse kiinnitettävää Antilope A lastenistuuinta, jossa kaksi lasta on istunut rinnakkain selät menosuuntaan. Jos oikein ymmärsin, sai pyörään useampipaikkaisinkin istuimen. Monen mallisia lastenistuimia olen nähnyt, mutta tämä on ennennäkemätön. Kortti on uusintapainos.

Maantiekiihtäjä

Pyöräilijajoukko on tainnut olla tähän asti kovin miesvoittoinen. Tähän on hyvä laittaa suosittu Virpi Pekkalan ”Maantiekiihtäjä”-kortti n:ro 1181. Kovalla vauhdilla on neito polkemassa juhliin lahjapaketti tarakalla. Toivottavasti se pysyy siellä perille asti, koska vauhti tuntuu koirankorvista, hatun nauhoista ja hulmuavista hameenhelmoista päätellen olevan melkoinen.

Toivottavasti tämä korttijuttu polkupyörästä pääsi perille, eikä jäänyt polkemaan paikalleen.

Muistakaa se pyöräilykypärä!

Seppo Louhivuori
seppo.louhivuori@pp1.inet.fi